

מושקין יצחק-ירמיהו

בן הרב יחיאל-מיכל ורבקה לבית סולובייצ'יק, מצאצאי הגאון ר' חיים מוולוז'ין. נולד בט"ז בסיון תר"ע (1910) בירושלים. הצטיין בלימודיו בתלמוד-תורה ובישיבת מאה-שערים ונשאר נאמן לתורה ולמסורת בית אביו. בגיל צעיר נאלץ להירתם לעול הפרנסה, אך גם השתלם בלימודים על-ידי מכתבים וב-1945 עמד בבחינה בהצטיינות והוסמך למהנדס-קירור, אך מתוך ענוה לא השתמש בתארו, ומאותו טעם הסתיר גם את מעשי-החסד הרבים שעשה על-פי רוב בעילום-שם. כן עזר לרבים בעצה ובהדרכה. בפעולות-הגנה התחיל מילדותו, כשאירגן את חבריו הנערים להגן במלחמת-אבנים את פרחי הערבים שבאו להשתולל בשכונות היהודיות ולפגוע בנשים ובילדים, ולא פעם רדף אחריהם עד לתוך השכונות הערביות. בגיל צעיר הצטרף לארגון ה"הגנה". בעת התסיסה הערבית באב תרפ"ט נסע מטעם ה"הגנה" לחברון, הזהיר את היהודים מפני הסכנה האורבת להם, השתדל לארגן את ההגנה במקום ולפנות משם את הזקנים, הנשים והילדים. משנתקל באזנים אטומות חזר לירושלים וניסה, בעזרת חבריו, לארגן פעולה להצלת יהודי חברון, אך הפורעים הקדימוהו וטבחום. ב-1932 נשא אשה, ומשנולד ילדו הראשון נאלץ להפסיק את פעילותו הרבה ב"הגנה" ונשאר בה חבר רגיל.

כשהחלו הקרבות בירושלים בסוף 1947 היה אב לחמישה ילדים ובגלל בריאותו הרעועה החליטה הועדה לשירות העם לשחררו מכל שירות, אך הוא התמסר יותר ויותר לענייני הבטחון בלא להינפש. משנתרבו החללים בירושלים בתחילת חודש אייר תש"ח ולא היה מקום לקברם, הציע ודרש בלי הרף ליחד שדה-קברות ארעי ב"גבעת-דרם" (שייך-באדר) ולא שקט עד שנתקבלה הצעתו, ואחרי ימים מעטים, בשנפגע מפגז ונפל על משמרתו בהגנת ירושלים ביום י"ז באייר תש"ח (26.5.1948), הובא גם הוא לקבורה במקום הזה. ב-7.9.1950 הועבר למנוחת-עולמים להר-הרצל בירושלים.